

eller der foreligger kontantkøb, jfr. ordene »at et køb på kredit er omfattet af loven«. Reglen har endvidere ikke sager om straf for overtrædelse af loven for øje, jfr. formuleringen »i forhold til køberen«.

Til kapitel 2

Medmindre andet er fastsat i de enkelte bestemmelser, finder reglerne i kap. 2 (§§ 8-17) anvendelse på alle kreditkøb, der er omfattet af loven.

Til § 8

Bestemmelsen svarer med visse ændringer til § 6 i kreditkøbsudvalgets lovudkast. Om begrundelsen for at begrænse bestemmelsen til forbrugerkøb henvises til pkt. 7. d. 1°. i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 1.

Bestemmelsen pålægger sælgeren at give køberen en række oplysninger om den tilbudte kredit, kreditomkostningerne, herunder den effektive rente, og vilkårene for kreditten. Køberen får herved mulighed for at vurdere, om han skal benytte sig af kredittilbuddet, og for at sammenligne forskellige kredittilbud.

Oplysningerne skal dog ikke gives, hvis kreditkøbsprisen ikke overstiger 1.000 kr. I betænkningens lovudkast og i det i oktober 1980 fremsatte lovforslag var beløbsgrænsen 500 kr. Justitsministeriet har under hensyn til den tid, der er gået, siden beløbsgrænsen på 500 kr. første gang blev bragt i forslag, hævet denne til 1.000 kr. Om begrundelsen for oplysningspligten og for, at den ikke bør gælde for de helt små kreditkøb, henvises til betænkningen s. 65-66.

§ 8 omfatter ikke kontokøb, idet der om kontokøb er fastsat særlige regler i § 33.

Selv om kreditten finansieres af en tredjemand efter forudgående aftale med sælgeren, jfr. § 1, stk. 2, nr. 2, er det sælgeren, som har oplysningspligten. Tilsidesættelse af pligten til at oplyse kreditomkostningerne angivet som et samlet beløb og som en effektiv årlig rente er civilretligt sanktioneret i § 39. I køb med ejendomsforbehold vil endvidere § 21 medvirke til, at oplysningspligten overholdes. Der kan dernæst ved grov eller oftere gentagen overtrædelse blive tale om straf efter § 41 samt i ganske særlige tilfælde om frakendelse af retten til erhvervs-mæssigt at drive virksomhed med salg på kredit, jfr. § 42.

Efter udvalgets lovudkast forudsættes det, at oplysningerne skal gives ved aftalens indgåelse, og inden køberen forpligter sig, jfr. betænkningen s. 65 og s. 113. Justitsministeriet har fundet det rigtigst i § 8, stk. 1, at præcisere, at oplysningerne skal gives ved aftalens indgåelse. Normalt vil det ikke være vanskeligt for sælgeren at give oplysningerne under salgsforhandlingerne med køberen, så at køberen kan lade dem indgå i sine overvejelser, før han beslutter sig til at købe. Det vil f. eks. være tilfældet i et almindeligt butikksalg, og oplysningerne skal da gives, inden køberen forpligter sig.

I tilfælde, hvor køberen uden forudgående mundtlige salgsforhandlinger skriftligt bestiller en vare, f. eks. hos et postordrefirma, vil køberen være forpligtet, når firmaet modtager bestillingen, og det vil da ofte ikke være muligt for firmaet at give de nødvendige oplysninger om kreditvilkår m. v., inden køberen forpligtede sig. Justitsministeriet finder det her tilstrækkeligt, at oplysningerne gives senest samtidig med sælgerens accept af køberens tilbud. I sådanne tilfælde vil allerede sælgerens annoncer eller andet reklamemateriale i øvrigt ofte på grund af reglen i § 5 i lov om mærkning og skiltning med pris m. v. indeholde oplysninger om kreditvilkår m. v., men overholdelse af denne regel er altså ikke i sig selv nok til at opfylde oplysningskravet efter lovforslagets § 8.

Fortryder køberen aftalen, efter at han har modtaget oplysninger om kreditvilkår m. v., har han i reglen fortrydelsesret, jfr. § 9. Er dette ikke tilfældet, og har køberens tilbud ikke på anden måde end ved den blotte fremsendelse af varen virket bestemmende på sælgerens handlemåde, må det antages, at køberen efter omstændighederne i medfør af aftalelovens § 39 vil kunne træde tilbage fra aftalen, hvis kreditomkostningerne eller andre vilkår for kreditkøbet viser sig at være væsentlig mere byrdefulde, end han havde rimelig grund til at regne med.

Oplysningspligtens nærmere indhold fremgår af nr. 1-6. Sælgeren skal således give køberen følgende oplysninger:

(1) *Kontantprisen*, dvs. den pris, for hvilken tingen ved aftalens indgåelse kunne være købt mod kontant betaling hos sælgeren, jfr. den gældende afbetalingslovs § 4, stk. 2. Reglen svarer med en redaktionel ændring til udvalgets forslag.

Om retsstillingen, når den opgivne kontantpris med urette indeholder en kontantrabat, henvises til bemærkningerne til § 39.

(2) *Udbetalingen*, dvs. det beløb, som køberen skal betale inden det købt overgives til ham. Præsteres udbetalingen i andet end penge, skal